Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0189/2017

13.3.2017

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie priorytetów UE na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w 2017 r.
(2017/2598(RSP))

Barbara Lochbihler
w imieniu grupy Verts/ALE

B8-0189/2017

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie priorytetów UE na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w 2017 r.
(2017/2598(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i konwencje ONZ w sprawie praw człowieka, a także protokoły fakultatywne do nich,

– uwzględniając rezolucję nr 60/251 Zgromadzenia Ogólnego ONZ powołującą Radę Praw Człowieka ONZ (UNHRC),

– uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, Europejską kartę społeczną i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sesji Rady Praw Człowieka ONZ,

– uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie 71. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych[1],

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie łamania praw człowieka, w tym przyjęte w trybie pilnym w 2016 r. rezolucje dotyczące Etiopii, Korei Północnej, Indii, Krymu, Hongkongu, Kazachstanu, Egiptu, Demokratycznej Republiki Konga, Pakistanu, Hondurasu, Nigerii, Gambii, Dżibuti, Kambodży, Tadżykistanu, Wietnamu, Malawi, Bahrajnu, Mjanmy, Filipin, Somalii, Zimbabwe, Rwandy, Sudanu, Tajlandii, Chin, Brazylii, Rosji, Tybetu, Mjanmy, Iraku, Indonezji, Republiki Środkowoafrykańskiej, Burundi, Nikaragui, Kuwejtu i Gwatemali,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2015 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie[2],

– uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5, art. 18, art. 21, art. 27 i art. 47 Traktatu o Unii Europejskiej,

– uwzględniając coroczne sprawozdanie Rady Praw Człowieka za rok 2015 przedłożone Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ,

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

[1] Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0317.
[2] Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0502.

A. mając na uwadze, że propagowanie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną z podwalin europejskiej jedności i integralności; mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka powinno być uwzględniane we wszystkich obszarach polityki UE;

B. mając na uwadze, że UE jest silnie zaangażowana na rzecz multilateralizmu i popiera organy ONZ, jeśli chodzi o propagowanie i ochronę praw człowieka;

C. mając na uwadze, że regularne sesje UNHRC, powoływanie specjalnych sprawozdawców, mechanizm powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz procedury specjalne, w ramach których bada się sytuację w poszczególnych krajach lub podejmuje konkretne tematy, przyczyniają się do wspierania i przestrzegania praw człowieka, demokracji i praworządności;

Rada Praw Człowieka ONZ

1. z zadowoleniem przyjmuje prace Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka Zeida Ra'ada Al Husseina i jego Biura (OHCHR); przypomina o zaangażowaniu UE na rzecz wspierania i obrony jego integralności, niezależności i działalności; z zadowoleniem przyjmuje rolę, jaką OHCHR odgrywa w rozwijaniu współpracy między międzynarodowymi i regionalnymi mechanizmami dotyczącymi praw człowieka oraz w określaniu sposobów zwiększenia roli „rozwiązań regionalnych" w odniesieniu do powszechnych standardów praw człowieka;

2. jest zdania, że skuteczność i wiarygodność UNHRC zależą od rzeczywistego zaangażowania jej członków na rzecz ochrony wszystkich osób we wszystkich krajach przed wszelkim łamaniem praw człowieka, zgodnie z międzynarodowymi konwencjami praw człowieka propagującymi powszechność, bezstronność, obiektywność, nieselektywność, konstruktywny dialog i współpracę; zwraca uwagę na pilną potrzebę unikania polaryzacji debaty na forum UNHRC i zachęca do konstruktywnego dialogu;

3. wzywa państwa, aby udzielały zgody na wjazd niezależnym ekspertom UNHRC, specjalnym sprawozdawcom lub ekspertom OHCHR, z myślą o prowadzeniu dochodzeń w sprawie domniemanych naruszeń praw człowieka oraz o konstruktywnym angażowaniu się w poprawę sytuacji, a także wywiązywały się ze swoich zobowiązań wynikających z konwencji dotyczących praw człowieka oraz zaoferowały pełną współpracę w ramach procedur specjalnych UNHRC;

4. zachęca wszystkie kraje do podejmowania konkretnych działań na podstawie zaleceń ujętych w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka oraz do eliminowania niedociągnięć przez wprowadzenie mechanizmu wdrażania i działań następczych, co obejmuje opracowanie krajowych planów działania i krajowych mechanizmów koordynacji;

5. potępia fakt, że w UNHRC nadal zasiadają państwa o udokumentowanej historii poważnego i systematycznego łamania praw człowieka, obecnie na przykład Arabia Saudyjska, Chiny i Egipt, oraz ponownie wzywa państwa członkowskie UE, by publikowały informacje o tym, w jaki sposób głosowały na forum UNHRC; w związku z tym apeluje do UE i jej państw członkowskich, aby ich sposób głosowania odzwierciedlał równe znaczenie praw oraz wzywa, aby podejmowały one decyzje

dotyczące głosowania w sprawie rezolucji UNHRC na podstawie zawartości merytorycznej tych tekstów, a nie ze względu na ich autorów;

6. przypomina o obowiązku uwzględniania przez Zgromadzenie Ogólne ONZ podczas wyborów członków UNHRC kwestii poszanowania przez kandydatów promowania i ochrony praw człowieka, praworządności i demokracji; z zadowoleniem przyjmuje decyzję UNHRC o zleceniu jej Komitetowi Doradczemu przygotowania sprawozdania oceniającego postępy w zakresie przyjmowania regionalnych i subregionalnych ustaleń na rzecz propagowania i ochrony praw człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by ich sposób głosowania odzwierciedlał równe znaczenie praw oraz apeluje o lepszą koordynację stanowisk UE w tym zakresie; zdecydowanie domaga się, by UE przemawiała jednym głosem i zajmowała jednolite unijne stanowisko, jeżeli chodzi o głosowanie w UNHRC;

7. ponadto ponownie podkreśla znaczenie zapewnienia aktywnego i konsekwentnego zaangażowania UE w mechanizmy ONZ dotyczące praw człowieka, zwłaszcza w działalność Trzeciego Komitetu, Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz UNHRC, w celu zwiększenia jej wiarygodności; popiera wysiłki Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), delegatur UE w Nowym Jorku i Genewie oraz państw członkowskich na rzecz dalszej harmonizacji działań UE w dziedzinie praw człowieka na szczeblu ONZ;

Priorytety tematyczne

8. podkreśla ważną rolę organizacji pozarządowych działających w dziedzinie praw człowieka oraz obrońców tych praw w propagowaniu i ochronie praw człowieka; podkreśla, że prawa człowieka i podstawowe wolności muszą być chronione we wszystkich sferach, również w kontekście nowych technologii; podziela obawy UNHRC związane z doniesieniami na temat gróźb i działań odwetowych wobec członków organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych, które z nią współpracowały, m.in. w ramach procedur specjalnych i w procesie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;

9. wyraża głębokie zaniepokojenie licznymi, coraz częstszymi próbami ograniczania przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka, między innymi przez wprowadzenie przepisów antyterrorystycznych; potępia wszelkie akty przemocy, nękania, zastraszania i prześladowania wymierzone w obrońców praw człowieka, osoby zgłaszające przypadki naruszenia, dziennikarzy i blogerów, zarówno w internecie, jak i poza nim; wzywa wszystkie państwa, aby zapewniły i wspierały bezpieczne otoczenie sprzyjające niezależnej i niezakłóconej działalności organizacji pozarządowych, społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarzy i obrońców praw człowieka – ze szczególnym uwzględnieniem kobiet i dzieci, działaczy ekologicznych oraz członków grup wymagających szczególnego wsparcia, takich jak osoby LBGTI; ponownie apeluje do tych państw, które przyjęły restrykcyjne przepisy wymierzone w organizacje praw człowieka, o ich zniesienie, a także o zniesienie wszelkich innych środków represji, w tym takich jak zakazy podróży i zamrażanie aktywów;

10. uważa, że wolne, niezależne i obiektywne środki przekazu stanowią jedną z podstaw społeczeństwa demokratycznego, w którym kluczową rolę odgrywa otwarta debata; popiera apel o powołanie specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ do

spraw bezpieczeństwa dziennikarzy; apeluje, aby UE podnosiła kwestie wolności słowa online, wolności cyfrowej oraz znaczenia wolnego i otwartego internetu na wszystkich forach międzynarodowych; wzywa do zmniejszenia przepaści cyfrowej oraz zapewnienia nieograniczonego dostępu do informacji i komunikacji, a także wolnego od cenzury dostępu do internetu; w związku z tym ponownie wzywa UE, by przyjęła wolne i otwarte oprogramowanie oraz by zachęcała do tego inne podmioty, ponieważ tego typu oprogramowanie zapewnia większe bezpieczeństwo i większe poszanowanie praw człowieka;

11. przypomina, że na całym świecie nadal dochodzi do naruszania prawa do wolności zrzeszania się i zgromadzeń; z dużym zadowoleniem przyjmuje prace Mainy Kiaiego, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się; apeluje do wszystkich państw o wzięcie pod uwagę sprawozdań specjalnego sprawozdawcy;

12. wzywa wszystkie państwa do szybkiej ratyfikacji protokołów fakultatywnych do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) oraz Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (ICESCR), które ustanawiają mechanizmy składania skarg i mechanizmy dochodzeniowe;

13. sprzeciwia się wszystkim przejawom dyskryminacji i prześladowania z jakichkolwiek względów, w tym takich jak rasa, kolor skóry, język, religia lub przekonania, tożsamość płciowa lub orientacja seksualna, pochodzenie społeczne, przynależność kastowa, urodzenie, wiek lub niepełnosprawność; popiera zaangażowanie UE w działania osób upoważnionych w ramach procedur specjalnych, w tym nowego niezależnego eksperta ds. ochrony przed przemocą i dyskryminacją ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową; apeluje do UE, aby nadal aktywnie propagowała równość i niedyskryminację oraz by walczyła z przemocą i dyskryminacją wobec wszystkich osób;

14. wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że wiele osób, indywidualnie lub zbiorowo, cierpi z powodu naruszeń ich prawa do wolności religii lub przekonań ze strony państwa i podmiotów niepaństwowych, które prowadzą do dyskryminacji, nierówności i stygmatyzacji; przypomina o konieczności zwalczania nietolerancji i dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania, tak by zapewnić poszanowanie innych powiązanych praw człowieka, takich jak wolność wypowiedzi; wzywa UE do prac nad zapewnieniem większej ochrony mniejszości religijnych i etnicznych przed prześladowaniami i przemocą oraz nad uchyleniem praw penalizujących bluźnierstwo lub apostazję, które służą jako pretekst do prześladowania mniejszości religijnych i etnicznych oraz osób niewierzących; wzywa do wspierania prac specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. wolności religii lub przekonań;

15. stanowczo zachęca UE do dalszego wspierania podejścia „zero tolerancji” dla kary śmierci i wzywa ją, by nadal dążyła do wzmocnienia wsparcia międzyregionalnego dla następnej rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci; z zadowoleniem przyjmuje podjęte w 2015 r. przez Madagaskar, Fidżi, Surinam i Republikę Konga decyzje o zniesieniu kary śmierci w odniesieniu do wszystkich przestępstw; ubolewa z powodu wznowienia wykonywania egzekucji w szeregu krajów, w tym w Bahrajnie, Kuwejcie, na Białorusi, w

Bangladeszu, Indiach, Omanie, Sudanie Południowym, Indonezji i Czadzie; ponadto wyraża ubolewanie w związku z doniesieniami o rosnącej liczbie wyroków śmierci wydanych w szczególności w Arabii Saudyjskiej, Chinach, Egipcie, Iranie, Nigerii i Pakistanie; przypomina władzom tych państw, że są one stronami Konwencji o prawach dziecka, która bezwzględnie zakazuje stosowania kary śmierci za przestępstwa popełnione przez osoby poniżej 18. roku życia; stanowczo potępia wzrost liczby wyroków śmierci za przestępstwa związane z narkotykami oraz apeluje, by zakazano kary śmierci i egzekucji pozasądowych wykonywanych w celu karania takich przestępstw; wyraża głębokie zaniepokojenie tysiącami egzekucji pozasądowych, na które w ostatnich miesiącach zezwolił prezydent Filipin Duterte, a także głosowaniem w parlamencie filipińskim, który opowiedział się za przywróceniem kary śmierci za przestępstwa związane z narkotykami, choć w 2007 r. kraj ten zniósł tę karę jako pierwszy w regionie;

16. nalega na UE, by protestowała przeciwko stosowaniu tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania lub karania, masowym egzekucjom i egzekucjom za przestępstwa narkotykowe oraz by wspierała prace ONZ w tej dziedzinie, a także zwraca się do ESDZ o zintensyfikowanie, na wszystkich szczeblach dialogu i na wszystkich forach, wysiłków UE w walce z egzekucjami pozasądowymi, torturami i innym brutalnym traktowaniem, zgodnie z wytycznymi w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania; wzywa do powszechnej ratyfikacji i skutecznego wdrażania Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur i protokołu fakultatywnego do tej konwencji; podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma wspieranie zapobiegania torturom, w tym przez wzmocnienie krajowych mechanizmów prewencji ustanowionych na podstawie protokołu fakultatywnego, a także stałe wspieranie rehabilitacji ofiar tortur;

17. wyraża poważne zaniepokojenie występującymi nadal na całym świecie przypadkami poważnego łamania i naruszania praw człowieka; zdecydowanie wspiera Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) jako główną instytucję pociągającą do odpowiedzialności sprawców ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych i wspierającą ofiary tych zbrodni w dochodzeniu sprawiedliwości w oparciu o zasadę komplementarności; wzywa wszystkie strony do udzielenia politycznego, dyplomatycznego, finansowego i logistycznego wsparcia bieżącej działalności MTK; wzywa UE do dalszego wzmocnienia działalności MTK; nakłania do intensywnego dialogu i współpracy między MTK, ONZ i jej agencjami oraz Radą Bezpieczeństwa ONZ; wyraża ubolewanie w związku z decyzją niektórych państw afrykańskich o wycofaniu się z MTK, jednak z zadowoleniem przyjmuje jej uchylenie przez dwa z trzech wspomnianych państw i wzywa państwo, które tego nie uczyniło, do ponownego rozważenia tej decyzji; wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ do przystąpienia do współpracy z MTK przez jak najszybszą ratyfikację statutu rzymskiego, łącznie z poprawkami z Kampali;

18. uważa, że państwa powinny dołożyć wszelkich starań w walce z bezkarnością oraz zadbać – w tym na szczeblu krajowym przez przyjęcie przepisów dotyczących represji wszechświatowej i jej stosowanie – o to, by sprawcy międzynarodowych przestępstw i rażących naruszeń praw człowieka nie znaleźli nigdzie bezpiecznego schronienia;

19. ubolewa nad brakiem poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego i wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem liczby szkód ponoszonych przez ludność cywilną w konfliktach zbrojnych prowadzonych na całym świecie, a także wzrostem liczby krwawych zamachów na szpitale, szkoły, konwoje humanitarne i inne cele cywilne; podkreśla, że takie naruszenia muszą być uwzględniane w stosunkach UNHRC z poszczególnymi krajami oraz w przeglądach, jakie odbywają się w ramach mechanizmu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;

20. wyraża głębokie zaniepokojenie wykorzystywaniem uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych poza międzynarodowymi ramami prawnymi; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby dążyły do przyjęcia międzynarodowych przepisów dotyczących wykorzystywania uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych, które to przepisy zapewniałyby poszanowanie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz powinny podejmować takie kwestie jak ramy prawne, proporcjonalność, rozliczalność, ochrona ludności cywilnej i przejrzystość; ponownie wzywa UE i jej państwa członkowskie do objęcia uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych i w pełni autonomicznej broni właściwymi europejskimi i międzynarodowymi mechanizmami rozbrojenia i kontroli zbrojeń, a także wzywa państwa członkowskie, by przystąpiły do tych mechanizmów kontroli i je wzmacniały;

21. w najostrzejszych słowach potępia poważne naruszenia praw człowieka nieustannie popełniane przez organizacje terrorystyczne lub paramilitarne takie jak Daisz i Boko Haram wobec ludności cywilnej, szczególnie kobiet i dzieci; potępia częstotliwość i skalę aktów niszczenia dziedzictwa kulturowego i apeluje o wsparcie odpowiednich wysiłków podejmowanych na różnych forach ONZ;

22. apeluje do UE o zachęcanie wszystkich państw do umieszczenia kwestii praw człowieka w centrum ich polityki na rzecz rozwoju oraz do wdrożenia Deklaracji ONZ z 1986 r. o prawie do rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje niedawne powołanie przez UNHRC specjalnego sprawozdawcy ds. prawa do rozwoju, którego mandat obejmuje działania na rzecz promowania, ochrony i przestrzegania prawa do rozwoju w kontekście agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i innych umów międzynarodowych o współpracy na rzecz rozwoju; podkreśla, że idea praw człowieka dla wszystkich musi przyświecać dążeniu do osiągnięcia wszystkich celów agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; z zadowoleniem przyjmuje ostatnie sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ds. prawa do pożywienia, przedstawiające m.in. wpływ stosowania pestycydów na prawa człowieka, i popiera zawarte w nim zalecenia;

23. wzywa UE do dalszego propagowania równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz do aktywnego wspierania prac Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet (UN Women) i inicjatyw służących uwzględnieniu problematyki płci w jej działalności i programach; wzywa do kontynuacji środków wsparcia służących wzmocnieniu pozycji kobiet i dziewcząt oraz do wyeliminowania wszelkiej przemocy i dyskryminacji wobec kobiet i dziewcząt, w tym przemocy ze względu na płeć; zdecydowanie domaga się od UE, aby dążyła do powstawania inicjatyw międzyregionalnych służących propagowaniu, ochronie i urzeczywistnieniu praw kobiet oraz pełnemu i skutecznemu wdrożeniu pekińskiej platformy działania i programu działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju

(ICDP), a także, w tym kontekście, aby nadal angażowała się w promowanie łatwego i nieograniczonego dostępu do planowania rodziny, do opieki zdrowotnej nad matkami, do antykoncepcji i do bezpiecznej aborcji, a także do pełnego zakresu praw seksualnych i reprodukcyjnych;

24. przypomina o zobowiązaniu UE do uwzględniania praw człowieka i problematyki płci w głównym nurcie polityki zgodnie z przełomowymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) i 1820 (008) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; wzywa UE, by wspierała na szczeblu międzynarodowym uznanie wartości dodanej uczestnictwa kobiet w zapobieganiu konfliktom i rozwiązywaniu ich oraz udziału kobiet w operacjach pokojowych, pomocy humanitarnej, odbudowie pokonfliktowej i zapewnianiu trwałego pojednania;

25. apeluje do UE, by nadal wspierała prawa dziecka, w szczególności poprzez dążenie do zapewnienia dzieciom dostępu do wody, urządzeń sanitarnych, opieki zdrowotnej i edukacji, w tym na obszarach ogarniętych konfliktami i w obozach dla uchodźców, a także poprzez wyeliminowanie pracy dzieci, rekrutowania ich do wojska, pozbawiania wolności, tortur, handlu dziećmi, przedwczesnych i przymusowych małżeństw, wykorzystywania seksualnego, a także krzywdzących praktyk, takich jak okaleczanie kobiecych narządów płciowych; apeluje o środki wspierające i wzmacniające międzynarodowe wysiłki za pośrednictwem ONZ, które zmierzają do położenia kresu wykorzystywaniu dzieci w konfliktach zbrojnych, a także o środki, które pomogłyby skuteczniej zająć się kwestią wpływu konfliktów i sytuacji pokonfliktowych na kobiety i dziewczęta; wzywa wszystkie państwa należące do ONZ do wypełnienia swoich powinności i zobowiązań wynikających z Konwencji o prawach dziecka przyjętej w 1989 r., tak by zapewnić poszanowanie praw wszystkich dzieci podlegających ich jurysdykcji, niezależnie od ich statusu prawnego oraz bez jakiejkolwiek dyskryminacji; wzywa USA – jedyne państwo, które dotychczas nie ratyfikowało Konwencji ONZ o prawach dziecka, do przystąpienia do tego instrumentu w trybie pilnym;

26. apeluje do państw o wspieranie praw osób niepełnosprawnych, w tym również ich równego udziału w życiu społecznym i ich integracji społecznej; apeluje do wszystkich państw o ratyfikację i wdrożenie Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;

27. wzywa UE do współpracy z partnerami w zakresie wdrażania Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, w tym również środków zachęcających więcej państw do przyjmowania krajowych planów działań i angażowania się w prace grup roboczych ONZ i OHCHR; z zadowoleniem przyjmuje udział UE i dużej liczby jej państw członkowskich w posiedzeniu międzyrządowej grupy roboczej w październiku 2016 r., podczas którego dyskutowano nad elementami wiążącego traktatu ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie przewodniczącego-sprawozdawcy międzyrządowej grupy roboczej, które zostanie przedstawione na zbliżającej się sesji UNHRC; ponawia swój apel do UE i jej państw członkowskich, by konstruktywnie uczestniczyły w trzecim posiedzeniu międzyrządowej grupy roboczej, które odbędzie się w październiku 2017 r., a także by aktywnie przyczyniały się do dyskusji na temat kluczowych elementów, takich jak związek proponowanego traktatu ONZ z umowami handlowymi, należyta staranność w zakresie praw człowieka, egzekwowanie środków ochrony prawnej i dostęp do nich, a także rola przedsiębiorstw w procesie opracowywania traktatu;

28. wzywa UE do uwypuklenia na forach ONZ problemu masowego wykupu gruntów rolnych, w tym przez przedsiębiorstwa, oraz niewłaściwego traktowania obrońców praw do ziemi i działaczy ekologicznych, którzy często padają ofiarą represji obejmujących m.in. groźby, prześladowanie, niesłuszne aresztowanie, napaść i morderstwo;

29. z zadowoleniem przyjmuje ONZ-owską Deklarację nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów, w której poruszono kwestię znacznych przepływów uchodźców i migrantów i która doprowadziła do przyjęcia globalnej umowy dotyczącej kompleksowych działań w odpowiedzi na problem uchodźczy, a także mające zastosowanie do migrantów i uchodźców zobowiązanie, którego celem jest ratowanie życia, zaspokojenie konkretnych potrzeb, przeciwdziałanie rasizmowi i ksenofobii, zwalczanie handlu ludźmi, zagwarantowanie równości wobec prawa i ochrony, jak i uwzględnienie w krajowych planach rozwojowych; wzywa wszystkie zainteresowane strony do zadbania o zaangażowanie polityczne, finansowanie i konkretne akty solidarności jako wyraz poparcia dla Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów, a także przypomina, że kwestią migracji w dalszym ciągu należy zajmować się w skali globalnej, a nie jedynie na szczeblu europejskim; wzywa UE i jej państwa członkowskie do odgrywania przewodniej roli w tych międzynarodowych wysiłkach, a przede wszystkim – do wypełnienia wynikających z prawa międzynarodowego zobowiązań do ochrony praw osób ubiegających się o azyl, praw uchodźców, migrantów i wszystkich osób przesiedlonych, zwłaszcza praw kobiet, dzieci i słabszych grup społecznych, w tym osób niepełnosprawnych; ostrzega, że koncentrując się głównie na kwestiach takich jak kontrola granic i powroty do krajów trzecich o złej reputacji w zakresie praw człowieka, UE i jej państwa członkowskie ryzykują osłabienie owych zasad przewodnich, co zagraża ich wiarygodności na międzynarodowych forach ds. praw człowieka, zwłaszcza w UNHRC;

30. przypomina, że powroty migrantów powinny przebiegać wyłącznie z pełnym poszanowaniem ich praw i powinny mieć miejsce tylko wówczas, gdy w swoim własnym kraju mają oni zagwarantowaną ochronę swoich praw; apeluje do rządów o położenie kresu niesłusznym aresztowaniom i zatrzymaniom migrantów, w tym małoletnich; apeluje do wszystkich państw o podjęcie konkretnych działań w najlepiej pojętym interesie dzieci będących uchodźcami i dzieci migrujących w oparciu o Konwencję o prawach dziecka, a także o wprowadzenie środków wzmacniających systemy ochrony dzieci, co obejmuje szkolenia dla pracowników socjalnych i innych grup zawodowych, oraz współpracę z organizacjami pozarządowymi; ponownie apeluje do wszystkich państw, w tym państw członkowskich UE, o ratyfikację i wdrożenie Międzynarodowej konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin;

31. wyraża zadowolenie z pracy specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka i środowiska; z wielkim zaniepokojeniem podkreśla, że utrata różnorodności biologicznej negatywnie wpływa na korzystanie z wielu praw człowieka, w tym z prawa do życia, zdrowia i wody, a także w szczególny sposób dotyka najsłabszych grup społecznych, w tym ludności tubylczej; apeluje do UE o wspieranie dalszych działań UNHRC w tej dziedzinie, która ma decydujące znaczenie dla przyszłości ludzkości;

32. ponownie wyraża zaniepokojenie faktem przyznawania praw do organizacji dużych imprez sportowych krajom o złej reputacji w zakresie praw człowieka, a także

naruszeniami praw człowieka w związku z tego rodzaju imprezami – takimi jak przymusowe eksmisje ludności bez konsultacji ani rekompensaty, wyzysk słabszych grup społecznych, na przykład dzieci i pracowników migrujących – oraz uciszaniem organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które zgłaszają takie naruszenia; wzywa UE i jej państwa członkowskie do propagowania inicjatywy międzyregionalnej na temat sportu i praw człowieka na forum UNHRC w celu stworzenia mechanizmów ochronnych umożliwiających zapobieganie wszelkim naruszeniom praw człowieka związanym z dużymi imprezami sportowymi, monitorowanie tych naruszeń oraz ich eliminowanie;

33. podkreśla znaczenie promowania powszechności i niepodzielności praw człowieka, zgodnie z art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej oraz postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii;

34. podkreśla konieczność przyjęcia podejścia opartego na prawach człowieka oraz uwzględniania zasady przestrzegania praw człowieka we wszystkich strategiach politycznych UE, w tym również w ramach polityki handlowej i inwestycyjnej, w zakresie usług publicznych, współpracy na rzecz rozwoju i migracji, a także we wspólnej polityce bezpieczeństwa i obrony;

35. przypomina, że wewnętrzna i zewnętrzna spójność w dziedzinie praw człowieka jest nader istotna z punktu widzenia wiarygodności polityki UE w zakresie praw człowieka w jej stosunkach z krajami trzecimi oraz wzywa UE do wypełnienia swoich zobowiązań w tej dziedzinie;

Priorytety dotyczące poszczególnych krajów

Białoruś

36. wyraża głębokie zaniepokojenie utrzymującymi się ograniczeniami wolności słowa, pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się na Białorusi; potępia prześladowania i zatrzymania niezależnych i opozycyjnych dziennikarzy oraz działaczy na rzecz praw człowieka; potępia ciągłe stosowanie kary śmierci; domaga się przedłużenia mandatu specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka na Białorusi na 35. posiedzeniu UNHRC oraz wzywa rząd Białorusi, by w pełni współpracował z tym specjalnym sprawozdawcą oraz zobowiązał się do przeprowadzenia zaległych reform w dziedzinie ochrony praw człowieka, w tym poprzez wdrożenie zaleceń wydanych przez specjalnego sprawozdawcę i innych mechanizmów ochrony praw człowieka;

Burundi

37. wyraża najgłębsze zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją polityczną i stanem bezpieczeństwa w Burundi; potępia akty przemocy, do jakich dochodzi w Burundi od 2015 r., których skutkami są śmierć, tortury, ukierunkowana przemoc wobec kobiet, w tym gwałty zbiorowe, prześladowanie i uwięzienie tysięcy osób, przymusowe przesiedlenie setek tysięcy Burundyjczyków, a także naruszanie wolności prasy i słowa; potępia powszechną bezkarność sprawców takich aktów; popiera decyzję, jaką Rada UE podjęła po fiasku rozmów prowadzonych na podstawie art. 96 umowy z Kotonu, przewidującą zawieszenie bezpośredniego wsparcia finansowego dla administracji burundyjskiej, w tym wsparcia budżetowego, ale utrzymanie pełnego wsparcia

finansowego dla ludności oraz pomocy humanitarnej przekazywanej bezpośrednimi kanałami; w pełni popiera ustanowienie komisji śledczej w sprawie Burundi w celu ustalenia domniemanych sprawców naruszeń i pogwałcenia praw człowieka w tym kraju z myślą o pociągnięciu ich do pełnej odpowiedzialności; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by poparły wspólne oświadczenie w sprawie Burundi wzywające do zakwestionowania członkostwa tego kraju w UNHRC, jeśli nie zacznie on prowadzić pełnej i konstruktywnej współpracy z komisją śledczą, a także z Radą i w ramach jej mechanizmów oraz jeśli nie rozwieje poważnych obaw dotyczących praw człowieka; wzywa władze Burundi do ponownego rozważenia ich decyzji o wycofaniu się z MTK;

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD)

38. wyraża głębokie zaniepokojenie stale pogarszającą się sytuacją w zakresie praw człowieka w KRLD; wzywa do przeprowadzenia międzynarodowego dochodzenia w sprawie okoliczności śmierci Kim Jong Nama, przyrodniego brata Kim Jong Una, który według doniesień został zamordowany na lotnisku w Kuala Lumpur w dniu 13 lutego 2017 r. przy użyciu VX, zakazanej na świecie jednej z najsilniejszych trucizn atakujących układ nerwowy; wzywa rząd KRLD do wypełnienia zobowiązań wynikających z instrumentów na rzecz praw człowieka, których jest stroną, oraz do zapewnienia organizacjom humanitarnym, niezależnym obserwatorom praw człowieka i specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w KRLD dostępu do tego kraju i do podjęcia z nimi niezbędnej współpracy; wzywa KRLD do zapewnienia krajowym i międzynarodowym mediom wolności wypowiedzi i wolności prasy oraz do zezwolenia obywatelom na wolny od cenzury dostęp do internetu; stanowczo potępia systematyczne stosowanie kary śmierci w KRLD na dużą skalę; wzywa rząd KRLD do ogłoszenia moratorium na wykonanie wszystkich wyroków śmierci z myślą o zniesieniu kary śmierci w najbliższej przyszłości; domaga się, by osoby odpowiedzialne za zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione w KRLD odpowiedziały za swoje czyny, stanęły przed MTK i zostały objęte ukierunkowanymi sankcjami; stanowczo potępia próby jądrowe, uznając je za niepotrzebną i niebezpieczną prowokację oraz za naruszenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i poważne zagrożenie dla pokoju i stabilności na Półwyspie Koreańskim i w Azji Północno-Wschodniej; postuluje odnowienie mandatu specjalnego sprawozdawcy; domaga się przedstawienia sprawozdania grupy ekspertów Zgromadzeniu Ogólnemu i Radzie Bezpieczeństwa ONZ; zaleca ujęcie w rezolucji kluczowych zaleceń w sprawie odpowiedzialności, zawartych w sprawozdaniu ekspertów, w tym zaleceń dotyczących wzmocnienia fachowej wiedzy śledczej i prokuratorskiej biura w Seulu, a także powołania eksperta w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, żeby przyspieszyć działania w kierunku większej odpowiedzialności;

Demokratyczna Republika Konga

39. potępia naruszenia praw człowieka w Demokratycznej Republice Konga (DRK), jakich z pełną bezkarnością dopuszczają się siły bezpieczeństwa, i apeluje, aby sprawcy zostali pociągnięci do odpowiedzialności; wzywa Radę, by w przypadku dalszego stosowania przemocy rozważyła możliwość rozszerzenia istniejących środków ograniczających, takich jak ukierunkowane sankcje UE, w tym zakaz podróżowania i zamrożenie aktywów osób odpowiedzialnych za brutalne represje i osłabianie procesów demokratycznych w DRK, jak przewidziano w umowie z Kotonu; wzywa władze DRK

do realizacji porozumienia osiągniętego w grudniu 2016 r. oraz do przeprowadzenia wyborów do grudnia 2017 r., przy wsparciu ze strony podmiotów międzynarodowych; przypomina, że istnieją ogromne obawy dotyczące stabilności w regionie Wielkich Jezior, zwłaszcza z uwagi na sytuację praw człowieka we wschodniej części DRK, w tym problem przemocy seksualnej; wzywa UNHRC do dalszego nadzorowania sytuacji w DRK aż do przeprowadzenia wyborów i dokonania demokratycznych przemian oraz zachęca Biuro Wysokiego Komisarza, by odpowiednio informowało Radę o sytuacji w DRK, a w razie potrzeby podejmowało bardziej zdecydowane działania;

Egipt

40. wyraża poważne zaniepokojenie ciągłym pogarszaniem się sytuacji w zakresie praw człowieka w Egipcie, w tym radykalnym zamknięciem przestrzeni publicznej dla społeczeństwa obywatelskiego, surowymi represjami wobec obrońców praw człowieka, w szczególności kobiet, które działają na rzecz praw człowieka, a także innych osób wyrażających sprzeciw, jak również brakiem wolności wypowiedzi; ponadto wyraża zaniepokojenie z powodu drakońskiej ustawy o organizacjach pozarządowych, przyjętej przez parlament Egiptu w 2016 r., która poważnie narusza zagwarantowane w konstytucji prawo do wolności zrzeszania się oraz liczne międzynarodowe zobowiązania prawne Egiptu do poszanowania tego prawa; podkreśla pilną potrzebę zajęcia się przez rząd Egiptu zjawiskiem powszechnego stosowania tortur, a także kwestią wymuszonych zaginięć oraz przypadkami śmierci w areszcie; wzywa UE do zainicjowania rezolucji w sprawie tego kraju w UNHRC;

Gruzińskie regiony Abchazji i Region Cchinwali/Osetii Południowej

41. jest wciąż zaniepokojony brakiem wolności słowa i wolności mediów oraz faktem, że obserwatorzy nie mają dostępu do okupowanych obszarów Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej, gdzie nadal powszechnie łamane są prawa człowieka; wzywa do zacieśnienia kontaktów międzyludzkich między terytorium kontrolowanym przez Tbilisi a oboma okupowanymi regionami; wzywa do pełnego poszanowania suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji, a także nienaruszalności jej granic, uznanych przez społeczność międzynarodową; podkreśla konieczność bezpiecznego i godnego powrotu uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych do miejsca ich stałego zamieszkania; wzywa rząd gruziński do podjęcia stosownych działań służących wykonaniu zaleceń ujętych w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka;

Iran

42. wzywa Iran do pełnej współpracy z ONZ w ramach wszystkich mechanizmów dotyczących praw człowieka oraz do działań służących wykonaniu zaleceń sformułowanych w tym kontekście, w tym w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka, co wymaga umożliwienia międzynarodowym organizacjom praw człowieka realizowania ich zadań; apeluje do rządu irańskiego o rozwianie istotnych obaw przedstawionych w sprawozdaniach specjalnego sprawozdawcy ONZ i sekretarza generalnego ONZ dotyczących praw człowieka w Iranie oraz w poszczególnych wezwaniach do działania zawartych w rezolucjach Zgromadzenia Ogólnego ONZ; zauważa z zaniepokojeniem, że w Iranie wykonuje się najwięcej wyroków śmierci na świecie w przeliczeniu na mieszkańca; wzywa Iran do ogłoszenia moratorium na wykonywanie kary śmierci; wzywa do uwolnienia wszystkich więźniów politycznych;

Mjanma/Birma

43. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu doniesień o brutalnych starciach na północy stanu Arakan i ubolewa z powodu ofiar śmiertelnych, utraty źródeł utrzymania i miejsc schronienia, a także z powodu doniesień o nieproporcjonalnym użyciu siły przez oddziały zbrojne Mjanmy/Birmy, mogącym – według OHCHR – stanowić zbrodnię przeciwko ludzkości; wzywa wojsko i siły bezpieczeństwa, by niezwłocznie zaprzestały zabójstw, prześladowań i gwałtów oraz palenia domów członków ludu Rohindża; apeluje do rządu i władz cywilnych Mjanmy/Birmy, by niezwłocznie położyły kres dyskryminacji i segregacji osób należących do mniejszości Rohindża; domaga się ochrony praw ludu Rohindża, a także zagwarantowania ochrony, bezpieczeństwa i równości wszystkim obywatelom Mjanmy/Birmy; z zadowoleniem przyjmuje decyzję rządu Mjanmy/Birmy, by nadać najwyższe znaczenie sprawie zaprowadzenia pokoju i pojednaniu narodowemu; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez rząd Mjanmy/Birmy utworzenia komisji dochodzeniowej do spraw niedawnych aktów przemocy w stanie Arakan; podkreśla, że należy podjąć odpowiednie działania, by pociągnąć sprawców do odpowiedzialności i zapewnić odpowiednie odszkodowania ofiarom naruszeń; wzywa rząd Mjanmy/Birmy do kontynuowania procesu demokratyzacji oraz do poszanowania praworządności, wolności słowa i podstawowych praw człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by poparły odnowiony mandat specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. Mjanmy/Birmy;

Okupowane terytoria palestyńskie

44. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by na forum Rady Praw Człowieka ONZ w rozmowach i rezolucjach dotyczących sytuacji na okupowanych terytoriach palestyńskich wyrażały ubolewanie z powodu niewykonania poprzednich zaleceń organów ONZ ds. praw człowieka, w tym komisji dochodzeniowej ONZ do spraw konfliktu w Strefie Gazy w 2014 r., z powodu ograniczonych postępów w prowadzeniu dochodzeń w sprawie domniemanego łamania prawa międzynarodowego przez wszystkie strony, a także z powodu licznych przeszkód prawnych, proceduralnych i praktycznych utrudniających dostęp do wymiaru sprawiedliwości i odszkodowań; apeluje do UE o ponowne zajęcie się punktem 7 w programie prac Rady Praw Człowieka i głosowanie za przyjęciem rezolucji w sprawie rozliczalności, w tym rezolucji Rady Praw Człowieka wyrażającej poparcie dla całościowego sprawozdania Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka, a także za przyjęciem proponowanych działań; wzywa UE, by potępiła akty zastraszania i groźby pod adresem obrońców praw człowieka działających na rzecz odpowiedzialności i poszanowania prawa międzynarodowego w konflikcie izraelsko-palestyńskim, a także inne restrykcyjne praktyki i przepisy uderzające w organizacje pozarządowe po obu stronach; wzywa UE do poparcia przygotowywanych rezolucji Rady Praw Człowieka w sprawie osiedli żydowskich oraz dorocznej publikacji bazy danych Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka w sprawie przedsiębiorstw uczestniczących w naruszeniach prawa międzynarodowego;

Arabia Saudyjska

45. ponownie wyraża zaniepokojenie systematycznym naruszaniem praw człowieka w tym kraju, w tym represjonowaniem obrońców praw człowieka oraz naruszaniem wolności

religii lub przekonań, a także praw kobiet; potępia zatrważającą liczbę wyroków śmierci w Arabii Saudyjskiej, w tym masowe egzekucje, i apeluje do tego kraju o wprowadzenie moratorium na wykonywanie kary śmierci; wzywa władze Arabii Saudyjskiej do uwolnienia wszystkich więźniów sumienia, w tym laureata Nagrody im. Sacharowa z 2015 r. Raifa Badawiego; apeluje do UE, by bacznie śledziła tę konkretną sprawę; przypomina, że członków Rady Praw Człowieka należy wybierać spośród państw, które przestrzegają praw człowieka, praworządności i demokracji; apeluje do władz Arabii Saudyjskiej o pełną współpracę w ramach specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ oraz z OHCHR; wzywa UE, by poparła utworzenie stanowiska specjalnego przedstawiciela ds. praw człowieka w Arabii Saudyjskiej;

Sudan Południowy

46. wzywa wszystkie strony w Sudanie Południowym, by zaprzestały naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym naruszeń stanowiących zbrodnie prawa międzynarodowego, takich jak egzekucje pozasądowe, przemoc na tle etnicznym, przemoc seksualna związana z konfliktem, w tym gwałty i przemoc ze względu na płeć, a także werbowanie i wykorzystywanie dzieci, wymuszone zaginięcia oraz arbitralne aresztowania i zatrzymania; zauważa, że w dniu 16 marca 2016 r. rząd Sudanu Południowego podpisał porozumienie w sprawie planu działań, a następnie wyjaśnił swoje zobowiązania dotyczące włączenia innych zainteresowanych stron w proces dialogu narodowego oraz dalszego poszanowania wszelkich decyzji podjętych wspólnie przez sygnatariuszy ze strony opozycji i mechanizm 7+7, komitet sterujący dialogu narodowego; nalega, aby wszystkie strony przestrzegały swoich zobowiązań, i wzywa do kontynuowania dialogu na rzecz ostatecznego zawieszenia broni; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby nadal z zaangażowaniem wspierały działania Unii Afrykańskiej na rzecz pokoju w Sudanie Południowym oraz dążenia mieszkańców tego kraju do zreformowanej wewnętrznie demokracji; zauważa, że ONZ ogłosiła stan klęski głodu w niektórych częściach kraju; wzywa UE i jej państwa członkowskie do przedłużenia mandatu Komisji Praw Człowieka w Sudanie Południowym oraz do zwiększenia jej roli w celu zbadania naruszeń praw człowieka i przemocy seksualnej; popiera włączenie zaleceń tej komisji do sprawozdania, które ma zostać przekazane Zgromadzeniu Ogólnemu i Radzie Bezpieczeństwa ONZ;

Syria

47. potępia w najostrzejszych słowach okrucieństwa oraz powszechne łamanie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez siły reżimu prezydenta Assada przy wsparciu Rosji i Iranu, a także naruszanie praw człowieka i łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego przez uzbrojone niepaństwowe grupy terrorystyczne, w szczególności organizację ISIL/Daisz, odpowiedzialną za zbrodnie o wymiarze ludobójstwa, a także Dżabhat Fatah asz-Szam (Front an-Nusra) i inne grupy dżihadystyczne; podkreśla potrzebę kontynuowania śledztwa w sprawie stosowania i niszczenia broni chemicznej przez wszystkie strony konfliktu w Syrii i z ubolewaniem przyjmuje decyzję Rosji i Chin o zablokowaniu nowej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie użycia broni chemicznej; ponownie apeluje o całkowity i niezakłócony dostęp dla organizacji humanitarnych oraz o pociągnięcie do odpowiedzialności osób winnych popełnienia zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości; popiera inicjatywę UE dotyczącą przedłożenia sprawy sytuacji w Syrii Międzynarodowemu

Trybunałowi Karnemu i wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do podjęcia działań w tym zakresie; popiera kontynuowanie prac komisji dochodzeniowej oraz utworzenie międzynarodowego, bezstronnego i niezależnego mechanizmu dla Syrii, a także udzielenie komisji dochodzeniowej mandatu dotyczącego przeprowadzenia specjalnego dochodzenia w sprawie Aleppo, z którego wnioski powinny być przedstawione nie później niż na 34. sesji Rady Praw Człowieka w marcu 2017 r., i wnosi o przedstawienie tego sprawozdania na forum Zgromadzenia Ogólnego i Rady Bezpieczeństwa;

Ukraina

48. ubolewa, że trwająca agresja rosyjska doprowadziła do tragicznej sytuacji humanitarnej w Donbasie oraz że ukraińskim i międzynarodowym organizacjom humanitarnym odmawia się dostępu do okupowanych regionów; wyraża głębokie zaniepokojenie niehumanitarnymi warunkami życia ponad 1,5 mln osób wewnętrznie przesiedlonych; wyraża głębokie zaniepokojenie utrzymującą się przemocą seksualną związaną z konfliktem; jest głęboko zaniepokojony łamaniem praw człowieka na okupowanym przez Rosję Krymie, zwłaszcza w odniesieniu do Tatarów krymskich; podkreśla potrzebę dalszej pomocy finansowej UE dla Ukrainy; potwierdza swoje pełne zaangażowanie na rzecz suwerenności, niezależności, jedności i integralności terytorialnej Ukrainy w granicach uznanych na arenie międzynarodowej oraz na rzecz jej wolnej i suwerennej decyzji o dążeniu do integracji z Unią Europejską; wzywa wszystkie strony, by na drodze dialogu politycznego i w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym niezwłocznie podjęły starania o pokojowe ponowne włączenie okupowanego Półwyspu Krymskiego do ukraińskiego systemu prawnego; popiera przedłużenie sankcji wobec Rosji do czasu pełnego wdrożenia porozumienia mińskiego i zwrotu Krymu; apeluje do ESDZ i Rady o zwiększenie presji na Federację Rosyjską, by umożliwiła organizacjom międzynarodowym wjazd na Krym w celu monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka w związku z trwającym na półwyspie rażącym łamaniem podstawowych wolności i praw człowieka oraz w celu stworzenia w oparciu o konwencje stałych międzynarodowych mechanizmów monitorowania; wzywa ponadto do pełnego wdrożenia porozumienia mińskiego; przypomina, że wszystkie strony konfliktu zobowiązane są do stosowania wszelkich wykonalnych środków służących ochronie ludności cywilnej na kontrolowanym przez nie obszarze przed skutkami działań wojennych; popiera nawiązanie interaktywnego dialogu na 34. posiedzeniu Rady Praw Człowieka i zachęca do tego;

Jemen

49. wyraża głębokie zaniepokojenie katastrofalną sytuacją humanitarną w Jemenie i podkreśla szczególną odpowiedzialność Arabii Saudyjskiej za tę sytuację; potępia ataki na ludność cywilną, która znalazła się w dramatycznej sytuacji między walczącymi stronami łamiącymi międzynarodowe prawo humanitarne i międzynarodowe prawo w dziedzinie praw człowieka; podkreśla, że werbowania i wykorzystywania dzieci w konflikcie zbrojnym surowo zabrania międzynarodowe prawo w dziedzinie praw człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne oraz że czyny te mogą stanowić zbrodnię wojenną, jeżeli werbowane są dzieci w wieku poniżej 15 lat; wzywa wszystkie strony do natychmiastowego uwolnienia takich dzieci; wzywa wszystkie strony konfliktu, aby rozładowały napięcia oraz zawarły natychmiastowe i trwałe zawieszenie

broni, które doprowadzi do politycznego rozwiązania konfliktu w wyniku negocjacji otwartych na udział wszystkich podmiotów; w tym kontekście w pełni popiera starania specjalnego wysłannika ONZ ds. Jemenu Ismaila Ulda Szejka Ahmeda, jak również wdrożenie rezolucji Rady Praw Człowieka nr 33/16 z października 2016 r., w której wezwano do współpracy ONZ z niezależną krajową komisją dochodzeniową, a ponadto popiera wszelkie starania o przeprowadzenie niezależnego międzynarodowego śledztwa, aby położyć kres atmosferze bezkarności w Jemenie; wzywa państwa członkowskie UE do poparcia zainicjowanego przez Holandię wspólnego oświadczenia, w którym wyrażono zaniepokojenie naruszeniami i nadużyciami w Jemenie oraz wezwano do ich gruntownego i bezstronnego zbadania; zachęca Wysokiego Komisarza, by wykorzystywał sprawozdania międzysesyjne do regularnego informowania Rady Praw Człowieka o wynikach dochodzeń;

Sahara Zachodnia

50. apeluje o przestrzeganie praw podstawowych przynależnych mieszkańcom Sahary Zachodniej, w tym wolności zrzeszania się, wolności słowa i prawa do zgromadzeń; żąda uwolnienia wszystkich zachodniosaharyjskich więźniów politycznych; żąda umożliwienia dostępu do terytoriów Sahary Zachodniej przedstawicielom ONZ, posłom do parlamentu, niezależnym obserwatorom, organizacjom pozarządowym i dziennikarzom; apeluje do ONZ o udzielenie misji MINURSO mandatu w dziedzinie praw człowieka, na wzór pozostałych misji pokojowych ONZ na całym świecie; popiera uczciwe i trwałe rozstrzygnięcie konfliktu w Saharze Zachodniej w oparciu o prawo mieszkańców do samostanowienia oraz zgodnie z odpowiednimi rezolucjami ONZ; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by poruszyły sytuację w Saharze Zachodniej na najbliższym dotyczącym Maroka posiedzeniu poświęconym powszechnemu okresowemu przeglądowi praw człowieka;

o

o o

51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządom i parlamentom państw członkowskich UE, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 71. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącemu Rady Praw Człowieka ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz sekretarzowi generalnemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.